

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	9516100054
Dátum vydania rozhodnutia:	14.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9516100054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obžalovanému Bc. K. H. pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 14. marca 2017 v Bratislave o odvolaní obžalovaného Bc. K. H. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 23. júna 2016, sp. zn. BB-3T/11/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Bc. K. H. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 23. júna 2016, sp. zn. BB-3T/11/2016, uznal obžalovaného Bc. K. H. vinným z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že po podaní žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť s prílohami dňa 22. októbra 2012 Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča, po podpísaní Dohody č. 163/§49/2012/NP o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť (ďalej len „Dohoda“) dňa 4. decembra 2012 v Poprade s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad (ďalej len „ÚPSVaR“) a po podaní žiadosti o platbu č. 1 dňa 4. decembra 2012 tomuto úradu, získal za účelom podnikania ku dňu 14. decembra 2012 od ÚPSVaR sumu vo výške 4.137,08 eura, ktorá mu bola poukázaná na jeho účet vedený v UniCredit Bank Slovakia a. s., pobočka Levoča, č. XXXXXXXXXX, pričom najmä v rozpore s čl. II ods. 1 - 9 a V ods. 6, 7 Dohody obžalovaný nevykonával samostatnú zárobkovú činnosť, na ktorú mu bol príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť poskytnutý - účtovnícke a auditorské činnosti, vedenie účtovných kníh, daňové poradenstvo (podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností činnosť zatriedená podľa SK NACE Rev 2 ako kód M/69.20) po dobu dvoch rokov odo dňa jej deklarovanej začatia, t. j. od 5. decembra 2012 do 4. decembra 2014 a z poskytnutého nenávratného finančného príspevku na deklarovaný účel, t. j. na nákup počítačovej techniky, zariadenia a na úhradu preddavkov na poistné Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. pobočka Poprad, avšak aj to v rozpore s určenou účelovou viazanosťou týchto prostriedkov vzhľadom k schválenému cieľu použitia zakúpených predmetov a zaplatených istín, použil čiastku spolu len vo výške 1.754,58 eur a doposiaľ nevrátil tomuto úradu ani

pomernú časť z takto získaného nenávratného finančného príspevku, čím zároveň v rozpore s § 19 ods. 1, ods. 3 a § 31 zákona č. 523/2004 Z. z. v platnom znení o rozpočtových pravidlách verejnej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, Nábrežie Jána Pavla II. 439/16, 058 01 Poprad, IČO: 37937758, spôsobil škodu vo výške 4.137,08 eura rovnajúcu sa v 85%-tách podielu finančných prostriedkov z rozpočtu Európskych spoločností vo výške 3.516,52 eura a v 15%-tách podielu finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 620,56 eura.

Za to Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému podľa § 261 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil na dvadsaťštyri mesiacov. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému ÚPSVaR škodu v sume 2.382,50 eura.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obžalovaný Bc. K. H. odvolanie. V dodatočne predložených dôvodoch obžalovaný uvádza, že objasnením skutočností a predložením dôkazov chce dosiahnuť objektívne rozhodnutie súdu ohľadne pripisovaného prečinu a náležitej finančnej kompenzácie. Tvrdí, že boli vykonávané konkrétne kroky (vysokoškolské štúdium, inzercia a propagácia činnosti, telefonické a osobné oslovovanie potenciálnych klientov) a vyvinuté nespochybniteľné úsilie v rámci možností a schopností na získanie klientov pre budúce vykonávanie podnikateľskej činnosti v súlade s podnikateľským zámerom a zmluvou. Predmet oslovení zahŕňal zaznamenávanie komerčných transakcií z obchodnej a inej činnosti, vypracovanie alebo audit finančných záznamov, preverenie finančných záznamov a osvedčenie ich správnosti, vypracovanie daňových priznaní fyzických osôb a podnikov, poradenskú činnosť a zastupovanie klientov pred daňovými orgánmi. V tejto súvislosti odvolateľ pripomína, že vo veci nebola ukončená kontrola činnosti referátom kontroly ÚPSVaR a ani samotné policajné vyšetrovanie. Na preukázanie svojich tvrdení predložil obžalovaný reklamný leták, zoznam kontaktov potenciálnych klientov a potvrdenie o ukončení živnosti.

Ďalej odvolateľ poukazuje na to, že uvedená podnikateľská činnosť mu neprinášala požadovaný finančný výnos, tak z nutnosti ju následne vykonával v obmedzenom rozsahu a zároveň prirodzene využil právo zamestnať sa ako náhradný zdroj obživy. Výslovil pritom názor, že prípadná neúspešnosť podnikania vykonávaného na základe poskytnutia nenávratného finančného príspevku nemôže mať nielenže trestnoprávny následok, ale nemôže spôsobiť ani povinnosť tento príspevok, prípadne jeho pomernú časť vrátiť. V tejto súvislosti odvolateľ tvrdí, že preukázateľne vykonával činnosť, ku ktorej sa zaviazal v rámci dohody i ním spracovaného podnikateľského zámeru, a aj napriek tomu, že mu táto činnosť z objektívnych dôvodov nepriniesla žiadny finančný prínos, má aj po uplynutí doby, ku ktorej sa k podnikaniu zaviazal, právo ponechať si veci zakúpené v rámci projektu a tiež právo predmetné podnikanie bez následkov ukončiť. Pritom podľa odvolateľa bolo zakúpenie tovaru v sume 1.754,58 eura jasne zdokladované a zdokladovanie použitia zvyšnej sumy (potvrdenie o odcudzení notebook-u so softvérom na vedenie účtovníctva) je preukázateľne dostupné. Všetky peniaze z poskytnutého príspevku 4.137,08 eura boli použité do 4. decembra 2014 na zakúpenie tovaru podľa zmluvy, konkrétne na zdravotné poistenie 1.061,65 eura, softvér na vedenie účtovníctva 1.500,- eur, multifunkčné zariadenie 700,- eur, notebook 435,53 eura, policovú skriňa 192,50 eura, kancelárske kreslo 200,- eur, stôl a stoličku 100,- eur, čím došlo k dodržaniu článku II bodu 6 a 9 dohody a článku V bodu 6 dohody. Práve naopak obžalovaný tvrdí, že v súvislosti s konaním mu bola spôsobená škoda vo výške 500,- eur, preplatenie ktorej od ÚPSVaR požaduje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume, nezistiac pritom také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v prospech obžalovaného Bc. K. H., dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Úvodom treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí žiadnymi podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Napokon ani obžalovaný v tomto smere predchádzajúcemu konaniu nič nevytýka. V rámci takto riadne vedeného prvostupňového konania boli súčasne vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre spoľahlivé zistenie vyššie uvedeného skutku. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zároveň podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného, ktorá tvorí i základ jeho odvolania.

Odvolací súd sa s logickými a presvedčivými dôvodmi napadnutého rozsudku stotožnil, v podrobnostiach na ne odkazuje a aj so zreteľom na podstatu námietok odvolateľa k veci dodáva:

Predovšetkým nemožno súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že podmienku dvojročného vykonávania živnosti dodržal (čo preukazuje v rámci odvolania predloženým potvrdením o ukončení podnikania), pretože predmetnú činnosť nemusel vykonávať, keďže podmienkou podľa neho bolo, že ju musí prevádzkovať, pričom mu nikto nemôže prikázať, že ak sa mu nebude dariť, musí túto prácu robiť.

Z ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase skutku, ako aj z Dohody, ktorú obžalovaný uzavrel, totiž vyplýva, že predmetný nenávratný príspevok mu bol poskytnutý na samostatnú zárobkovú činnosť - vedenie účtovníctva za podmienky, že túto začne a bude vykonávať nepretržite najmenej dva roky, pričom po celú túto dobu bol povinný preukazovať nielen fyzickú existenciu majetku zakúpeného z poskytnutého príspevku, ale i jeho využívanie v súvislosti s výkonom samostatnej zárobkovej činnosti (čl. I. ods. 1, čl. II ods. 3, ods. 7, čl. IV ods. 2, ods. 7 Dohody). Pre splnenie tejto podmienky a naplnenie účelu poskytnutia príspevku preto nestačí mať po stanovenú dobu živnostenské oprávnenie, ale príjemca takéhoto príspevku musí živnosť aj reálne vykonávať. Teda musí činnosť, ktorá je predmetom živnosti, sústavne, samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku skutočne prevádzkovať.

Špecializovaný trestný súd preto v napadnutom rozsudku správne konštatuje, že ak príjemca nenávratného finančného príspevku dostane finančné prostriedky, tieto sú účelové viazané, a počas obdobia, ku ktorému sa zaviazal, musí vykonávať činnosť, ktorú v rámci dohody o poskytnutí príspevku sľúbil, že bude vykonávať, pričom obžalovaný aktivity, k výkonu ktorých sa zaviazal, preukázateľne nevykonával.

V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za potrebné zvýrazniť, že hoci odvolateľ na jednej strane tvrdí, že mal veľa klientov a činnosť, na ktorú sa zaviazal, preukázateľne vykonával, na strane druhej sám uviedol, že žiadne práce pre týchto klientov v konečnom dôsledku nevykonával. Ďalej nemožno prehliadnuť ani to, že hoci predmetom jeho samostatnej zárobkovej činnosti mali byť účtovnícke a audítorské činnosti, vedenie účtovných kníh a daňové poradenstvo, on sám účtovníctvo nevedel, o čom svedčí jednak to, že v rámci následnej kontroly nevedel príslušnému ÚPSVaR predložiť pokladničné knihy a tiež to, že za celé obdobie, po ktoré mal živnostenské oprávnenie, nepodal ani daňové priznanie.

Uvedené, prihliadajúc zároveň na vo všetkých smeroch logické a výstižné úvahy prvostupňového súdu najmä na str. 6 a 7 napadnutého rozsudku, odôvodňuje záver, že odvolateľ síce mal po dobu dvoch rokov od poskytnutia príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť živnostenské oprávnenie na vedenie účtovníctva, túto živnosť však reálne nevykonával a teda finančné prostriedky poskytnuté v celkovej výške 4.137,08 eura, z toho vo výške 3.516,52 eura pochádzajúce z Európskeho sociálneho fondu, nepoužil na výdavky súvisiace so samostatnou zárobkovou činnosťou, na ktorú boli poskytnuté.

Takto preukázané konanie napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania finančných Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže odvolateľ použil

prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnil spôsobenie sprenevery a spôsobil tak väčšiu škodu. Na tom nemení nič ani „reklamný leták“ a „zoznam kontaktov“, ktoré obžalovaný predložil až v prílohe odvolania, keďže tieto nijak nepreukazujú, že predmetnú samostatnú zárobkovú činnosť vykonával.

Pokiaľ ide o výrok o treste, voči ktorému obžalovaný neuplatnil žiadne konkrétne výhrady, najvyšší súd uvádza, že tento je náležité - v súlade so zákonnými kritériami uvedenými v § 34 Tr. zák. - individualizovaný, pričom v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si aj v tejto časti plne osvojil.

Napokon správnym je i výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že odvolanie obžalovaného Bc. K. H. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.